

Ked' srdce tancuje

V TRIEDE MÁME SPOLUŽIAKA, KTORÝ NÁS VŠETKÝCH NEUSTÁLE PREKVAPUJE A INŠPIRUJE. HOCI JE NA VOZÍČKU, JEHO ŽIVOT NIE JE ANI ZĎALEKA OBMEDZENÝ. PRÁVE NAOPAK, ZAOBERÁ SA NIEČÍM, ČO MNOHÍ POVAŽUJÚ ZA NEMOŽNÉ. UŽ TRI ROKY SA VENUJE SPOLOČENSKÝM TANCOM. JEHO ODHODLANIE A ENERGIA NÁM KAŽDÝ DEŇ PRIPOMÍNajú, ŽE SKUTOČNÉ HRANICE NEEEXISTUJÚ NIKDE INDE, IBA V NAŠICH HLAVÁCH.

Prekonávanie prekážok

Ked' som sa dozvedela, že môj spolužiak Samuel Kostrej tancuje, priznávam, že som si to nevedela predstaviť. Prekvapilo ma, ako sa človek s obmedzeným pohybom môže venovať tancu. Neskôr som pochopila, že tanec nie je len o pohybe. Je o výraze, o emóciách a o schopnosti rozprávať príbeh bez slov. A práve to náš spolužiak dokáže dokonale. Na tanci miluje hlavne to, že sa môže uvoľniť a vymeniť svoju izbu za tanečný parket. Inšpirovala ho jeho budúca trénerka, ktorú videl tancovať na vozičkárskom plese. Cesta k tancu však nebola jednoduchá. Ako mi

povedal, prvé tréningy boli náročné. Musel prekonať nielen fyzické výzvy, ale aj predsudky ľudí, ktorí si nevedeli predstaviť, že môže byť plnohodnotným tanečníkom. Svojou vytrvalosťou dokazuje, že na parkete nemá žiadne limity. Úspech dosiahol už na prvom vystúpení v piatom ročníku Svetového pohára v Para Dance Sport, kde získal tretie miesto v kategórii junior Single Men class 1, ktoré ho, samozrejme, nesmierne potešilo i prekvapilo.

Inšpirácia pre okolie

Samov prístup k životu nás všetkých v triede učí vážiť si to, čo máme a nebať

sa snívať. Nikdy nevraví o tom, čo „nemôže“ – sústreďí sa na to, čo chce dosiahnuť a ako to chce dosiahnuť. Jeho tanečné vystúpenia sú veľkou udalosťou. Obdivujem nielen jeho techniku a lадnosť, ale aj schopnosť cítiť emócie. Dokáže publikum priviesť k zamysleniu. Každý pohyb ruky, každý otočený vozík má svoj význam. Napriek tomu, že konkurencia je veľká, túži vyhrať majstrovstvá sveta. Všetci v našej triede veríme, že svojou šikovnosťou a odhodlaním to v kariére tanečníka dotiahne ďaleko.

Spolužiak a priateľ

Jeho charizma, priateľskosť a zmysel pre humor priťahujú ľudí. V jeho prítomnosti si uvedomujem, že rozdiely medzi ľuďmi sú našou silou, nie slabosťou. Vďaka nemu vnímam, že inklúzia nie je len slovo, ale spôsob, ako vytvoriť komunitu, v ktorej má každý svoje miesto.

Ukazuje nám, že vždy existuje cesta, ako využiť svoj potenciál, i keď sú v našich životoch rôzne prekážky. Učí nás, že tanec je jazyk, ktorý nepozná bariéry.

Zdolávanie nástrah

Každý z nás má svoje ciele a výzvy, ale niektoré príbehy nás dokážu inšpirovať viac ako iné. Príbeh môjho spolužiaka sa netýka len tanca. Je to príbeh o sile ľudskej vôle, o odvahe a odhodlaní snívať a ísť za svojimi snami. Tým, že sa nevzdáva, nám ukazuje, že život je plný možností, ak sa odvážime veriť.

V roku 2009 sa Samko a jeho rodičia presťahovali na Sídliisko KVP kvôli dvom výťahom vo vežiaku, v ktorom teraz býva. Na tomto sídlisku navštevoval aj základnú školu, ktorá výťah mala, čo bola veľká výhoda. Dilema nastala až pri voľbe strednej školy. Dovolím si povedať, že v Košiciach sú všetky stredné školy s ba-

riérami. S rodičmi preto hľadal najlepšie riešenie. Ponúklo im ho naše gymnázium, ktoré sa nachádza neďaleko Samovho bydliska. Pani riaditeľka bola veľmi ústretová a ochotná riešiť jeho situáciu.

Cestu do školy pomáhajú Samuelovi zdolať v priebehu jedného dňa aj viackrát jeho dvaja „asistenti“, hlavne veľkou oporou mu je jeho mama. Spolu prekonávajú komplikovanú trasu. Obrubníky, rozbité chodníky alebo neupravený terén im často spôsobujú veľké problémy. „Nie je to vždy jednoduché, ale mama mi veľmi pomáha. Vďaka nej mám pocit, že sa všetko dá zvládnuť,“ hovorí Samo s úsmevom.

V škole výzvy pokračujú. Budova nemá

výťah a nie vždy je všetko dostupné tak, ako by malo byť. Samuel si však poradí, ako zdolať aj schody – používa špeciálny pásový schodolez, ktorý mu umožňuje dostať sa z poschodia na poschodie. „Na začiatku to bolo trochu desivé, ale teraz už máme systém a vieme, čo robíme,“ priznáva.

Napriek všetkým nástrahám sa Samo do školy teší. „Mám tu skvelých spolužiakov i triednu učiteľku, ktorí mi vždy ochotne pomôžu. Učenie ma baví, ale najviac ma motivuje, že môžem byť medzi ľuďmi,“ vysvetľuje. Mój spolužiak je pre mňa živým dôkazom toho, že všetky ciele a túžby sú dosiahnuteľné, ak máme odvahu a odhodlanie.

Amália Košíková
Hlinkova 8, 040 01 Košice
0949 482 070 amaliakosikova@gkmke.sk
Gymnázium sv. Košických mučeníkov
Čordákova 50, 040 23 Košice
0 911 872 801 office@gkmke.sk